

Prelatova avdio meditacija: Marijino prijateljstvo

V tem premišljevanju msgr. Ocariz predlaga, naj se učimo od Marijinega življenja, da bi »zaznali potrebe drugih, jim stopili naproti v služenju, tako kot to počnejo prijatelji«.

10. Maj. 2020

Ko v mesecu maju svoj pogled usmerjamo k naši Materi, sveti Mariji, si na poseben način prizadevamo, da bi se večkrat

spomnili nanjo in bili z njo v stiku. Zares imamo priložnost, da se vedno znova učimo iz zgleda njenega življenja. Tudi zdaj, v tem posebnem času »družbenega distanciranja«, v katerem živimo, nam Devica Marija pomaga biti boljši prijatelji, navdihuje našo velikodušnost, da bi bili navzoči in blizu drugim ljudem, da se nihče ne bi počutil osamljenega. Marijino življenje nas uči, da človeško prijateljstvo tudi v našem življenju z novo in nadnaravno močjo izvira iz prijateljstva z Bogom.

Tega se učimo vsakokrat, ko molimo sveti rožni venec. Papež Frančišek nas je prosil, naj »v mesecu maju znova odkrijemo lepoto molitve rožnega venca v domačem krogu«. V trenutni zdravstveni krizi nam molitev rožnega venca v družini pomaga, kot pravi sveti oče, da »skupaj zremo Kristusovo obličje s srcem Device Marije, naše Matere«,

in tako nas bo ta molitev »še bolj povezala v duhovno družino ter nam pomagala prestati to preizkušnjo«.

Skupna molitev rožnega venca še bolj okrepi družinske vezi. Po občestvu svetnikov lahko to na duhoven način storimo skupaj z vso Cerkvijo, kakor velika družina, ki se obrača k isti Materi; in v nekem smislu lahko v to vključimo celotno človeštvo. Povabimo lahko kakšnega prijatelja ali prijateljico, da moli skupaj z nami, če želi, morda tudi prek digitalne povezave. V nekaterih primerih bo to lahko priložnost, da kdo prvič odkrije to molitev.

Sveti Janez Pavel II. je dejal, da je rožni venec »kakor kompendij Evangelija«, molitev, ki je marijanska in kristološka obenem. Iz te kontemplacije lahko ponovno vznikne prizadevanje, da bi zaznali potrebe drugih, jim stopili naproti v

služenju, tako kot to počnejo prijatelji.

Naša Gospa se po svojem »fiat!« (»zgôdi se mi po tvoji besedi«) v naglici odpravi na pot, da bi priskočila na pomoč svoji sorodnici Elizabeti. Angel ji tega ni naročil, pač pa ji je omenil nosečnost njene sestrične kot znamenje božje vseomogočnosti. Toda Marija se zaveda, da Elizabeta potrebuje pomoč. In ona sama, ko je že Božja Mati, nam na ta način daje zgled resnične ljubezni in prijateljstva, ki zna narediti prvi korak v razdajanju, v nesebičnem služenju.

Potem mine mnogo let in Devico Marijo znova uzremo, ko spremlja Jezusa na svatbi v galilejski Kani. Tudi tam prav ona, prej kot kdorkoli drug, zazna stisko, v kateri se znajdetata mladoporočenca, in prevzame pobudo. Prijateljska

ljubezen razsvetlí pogled, razkrije tisto, česar drugi morda ne opazijo.

Pozneje gledamo Marijo ob križu njenega Sina. Sveti Jožefmarija vsakogar izmed nas spodbuja: »Občuduj moč svete Marije: ob vznožju križa, v največji človeški bolečini – ni bolečine, ki bi bila enaka njeni – je polna srčnosti. – In prosi jo za to moč, da boš tudi ti znal stati ob križu.«^[1] Prosímo jo, naj nam pomaga, da bomo posnemali njeno srčnost v trpljenju, še posebej v sedanjih razmerah, da bi mogli biti z iskrenim prijateljstvom drugim v pomoč in tolažbo.

Po Jezusovem vstajenju Marija zbere apostole, ki so se ob Gospodovem trpljenju razkropili; spremlja jih in tolaži.

Sveti Luka o Devici Mariji pove, da je vse te stvari – povezane z Jezusom – shranila in jih premišljevala v srcu. Marija moli: njen pogovor z Bogom je

kontemplacija in dialog ljubezni. To je prijateljstvo z Bogom. In v tem stiku z Bogom brez zadržkov pove, kar misli, kot lahko večkrat vidimo v Evangeliju. Na primer ko odgovori angelu: »Kako se bo to zgodilo, ko ne poznam moža?« (Lk 1,34). In pozneje, ko najde Jezusa v templju, ga vpraša: »Otrok, zakaj si nama tako storil? Tvoj oče in jaz sva te s tesnobo iskala« (Lk 2,48). Na svatbi v Kani povsem preprosto delí z Jezusom to, kar opazi: »Vina nimajo« (Jn 2,3). Ob drugih priložnostih pa se zdi, da ne potrebuje veliko besed, da bi se sporazumela z Gospodom. Zna čakati, da pride čas Boga, in medtem »premišljuje« dogodke »v svojem srcu«. V bistvu je molitev prav to: globok odnos prijateljstva in zaupanja z Bogom, ki si ga On želi imeti z vsakim od nas.

Pojdimo k Jezusu po Mariji. Sveti Jožefmarija je pogosto izpostavljala to pot za krščansko življenje: »Če iščete

Marijo, boste našli Jezusa.«^[2] V številnih deželah s krščansko tradicijo »iščemo Marijo« tako, da obiskujemo njej posvečene cerkve. Letos morda ne bomo mogli fizično obiskati svetišč v naši bližini. Vendar nam bodo tudi digitalna sredstva pomagala najti način, kako opraviti ta romanja v drugačni obliki, celo na lastnem domu.

Ko molimo rožni venec, hodimo z Marijo po poti do Jezusa, kajti vsakokrat ko se obrnemo k Devici Mariji, nas ona usmeri k svojemu Sinu. Zatecimo se k njej, ki je proseča vseмогоčnost, da bi bili zvesti božjim načrtom za vsakogar izmed nas tudi v času velike negotovosti. Ona, ki je prestala nadvse težke in boleče trenutke, nas bo tolažila in nam dala moč, da bomo z zaupanjem v božje načrte mogli biti opora našim prijateljem in dragim osebam, tako da imamo druge resnično radi.

[1] Sv. Jožefmarija, *Pot*, št. 508.

[2] Sv. Jožefmarija, *Jezus prihaja mimo*, št. 144.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sl-si/article/prelatova-
avdio-meditacija-marijino-prijateljstvo/](https://dev.opusdei.org/sl-si/article/prelatova-avdio-meditacija-marijino-prijateljstvo/)
(8. Avg. 2025)